

στείλα· ωραίο το γραμματάκι σου· να ιδώ, τώρα που ήσυχασες λιγάκι, θά μου γράψης συχνότερα; **Απόρητο Εδζονάκι, Πανελλήνιον "Ονειρον, Απόρητον Κόρητα κτλ. κτλ.**
Είς δσας επιστολάς έλαβα μετά την 18ην Ιουνίου, δάπαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

137ος Διαγωνισμός Λύσεων
 "Απριλίου-Ιουλίου

(Αί λύσεις δεκταί μέχρι της 1ης Σεπτεμβρίου, αλλά και πέραν της προθεσμίας ταύτης, έρδσον δέν θά έχουν άδόμη δημοσιευθή).

323. Δεξιόγραφος

Πρόσωπον εκ της Γραφής Μ' εν έπιρρημα ήνωθη Και πολύτιμον, λαμπρόν Κάτι τι έφανερωθή.
 *Εστάλη υπό της Νέλας

324. Συλλαβογράφος

Τό πρώτον μου εινε Άρθρον, Σκότος τό δεύτερόν μου Και κάθε δάκτυλόσ σου Φέρει τό σύνολόν μου.
 *Εστάλη υπό του "Απολεσθέντος "Ιδεώδους

325. Μεταγραμματισμός

Ποταμός είμαι μέγας Στήν Μεσόγειον έβάλλων· Είς τό στόμα σου θά μ' εύρης Τό άρχικόν μου μεταβάλλων.
 *Εστάλη υπό "Αριστάχου τού Σαμίου

326. Αίνιγμα

"Αξιωμα Ρωμαϊκόν Τ' άρσενικόν μου Πολύγυρ των "Ελληνικόν Τό θηλυκόν μου.
 *Εστάλη υπό του "Εν τούτω Νικα.

327. Στίγμα.

+++++ = "Ομηρ. βασιλεύς
 ++*+*+* = Κράτος Εύρώπ.
 ++*+*+* = Σουλτάνος
 ++*+*+* = Στρατηγός Σπαρ.
 ++*+*+* = Νεώτερο ποιητής.
 ++*+*+* = Δανική νήσος
 ++++*+*+* = "Αρχ. φιλόσοφος
 "Η άνω ήμισεία διαγώνιος Βασιλίτσα της "Ελλάδος ή δέ κάτω άρχαίος θεός.
 *Εστάλη υπό του Σοτηλάτου Μακεδονίας

328. Μαγική Εικών άνευ Εικόνας

—"Ο Κώστας και ή Κατίνα,
 "Ο Πέτρος κ' ή Φιφή
 Είνε σέ δένδρο άπάνω
 Και τρώγουν κάτι τ'...
 —Μά τί; πέσ μου το, Γιαγκο!
 —"Α, όχι! "Οποιος τό βρή!
 *Εστάλη υπό του Ζηλατού του Δημοσθένους

329. "Αριθμητικόν Παίγνιον

3 3 2 2 4 2 — — X : +
 Μεταξύ των αριθμών, των οποίων ή τάξις δέν θά μεταβληθή, να παρεντεθούν τα σημεια ούτως, ώστε τό εξαγόμενον των σημειουμένων πράξεων να εινε μηδέν.
 *Εστάλη υπό της Μικράς "Αριστοκρατίδος

330. Διπλή "Ακροστιχίς

Τά μεν αρχικά των κάτωθι ζητουμένων λέξεων άποτελούν όνομα άρχαίου πλοίου, τά δε τρίτα γράμματα Κράτος ευρωπαϊκόν:
 1, "Ομηρικός βασιλεύς, 2, Ρωμαϊκόν νόμισμα, 3, Κάμνει άέρα, 4, Νήσος τού Αι-

γαίου, 5, Πρωτεύουσα ευρωπαϊκή, 6, "Επίθετον, συνώνυμον με τό άγιός, 7, Κάθισμα.
 *Εστάλη υπό του Κεράνου

331. Φωνηεντόλιπον

σσ - σ - σ - σ - σ - λλν - σ
 *Εστάλη υπό Μαριάνθης Χ. Ζαφειροπούλου

332. Γεῖφος

Ο ΜΜ ΜΜ ή ε τογ ε : :
 *Εστάλη υπό της Μελαχροινής Μουσιέ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

"Η λέξις με άπλα στοιχεία των 8 στιγμών λεπτά 10, δια δέ τούς συνδρομητάς μας λεπτά 5 μόνον με παχέα στοιχεία τό διαπίσιον, και με κεφαλαία τό περιλάσιον. Έλάχιστος όθος 15 λέξεις, δηλαδή και αλ ελάχιστεται των 15 πληρόγονται ός να ήσαν 15. "Ο χωριστός στίχος εστω και από μίαν λέξιν, με κεφαλαία ή παχέα ή άπλα στοιχεία των 8 στιγμών, ύπολογίζεται ός έξ λέξεις άπλά. — Αι μη συνοδευόμεναι υπό του αντίτιμου άγγελιαί δέν δημοσιεύονται].

Ελληνική Καρδιά, καλώς ήλθες. Σας εύχαριστώ. — **Σύμβολον τού Χριστιανισμού.** (ΙΓ, 244)

Αγαπάτε πράγματι την "Ελλάδα ψηφίσατε όλοι τον **"Αστέρα της "Ελευθερίας.** (ΙΓ, 245)

Μη φοβάσαι, "Ελπιδοφόρος "Ελλάς, και τά παγωτά όπως τά φάνει τό "Ονειρώδες Βάλλ δέν βιάζονται καθόλου. "Η μήπως τό λές γιατί σου πέφτουν τά σάλια σου; **"Αήτητος Εδζωνος, "Αδαμάντινος Χαρακτήρ.**

Ελπιδοφόρος "Ελλάς, εύχαριστώ δι' ύποστήριξιν. — **Νικήτρια "Ελλάς**, ιδών άγγελίαν σας ύπερ ψευδώνυμου μου, ήβληθησά να σας γνωρίσω. — Nelke, warum habe ich keine Antwort? — **Ευγενές "Ιδανικόν, ύποψηφιος Β' τριμηνίας.** (ΙΓ, 247)

Κατασσόμενοι εις τό **"Κυανούν Κόμμα**, δηλούμεν ένθερμον ύποστήριξιν ύποψηφίους αυτού και συμμάχου του **"Ελλάδος.** — **Περακλήτριον, Δουξ Μπουγιών.**

Ποίος δέν θά δώση και μιά ψήφο στον **ΚΙΘΑΡΩΔΟ ΤΗΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ;** (ΙΓ, 249)

Ευγενείς ψηφοφόροι — **ΟΛΟΙ ΑΣΠΡΟΕΙΣ** τά ύπερογα ψευδώνυμα της **ΝΙΚΗΣ. ΑΝΑΚΤΗΘΕΙΣΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΥΜΑ ΤΟΥ ΕΥΡΙΠΟΥ** (ΙΓ, 250)

Αγαπητοί Συνάδελφοι, από δω και πέρα θά χρειάζουν οι διαβόλοι. "ΕΙ Ζουρλοπαρέα της "Αγγύσιον Χ και της Τσούχιρας, σας έξοουμε. Και σένα, Ρωμηοπούλα. **Διάβολος Ξυδάτος, Δερα τού Διαβόλου, Διαβόλος Κέρατο.** (ΙΓ, 251)

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τού τόμου της Διακόκκινα με χρυσά γράμματα, δι' όσους θέλουν να χρυσοδέσουν τά φυλλάδια των εις τόμον, εινε ήδη **ΕΤΟΙΜΑ** και πωλούνται εις τό Γραφείον μας. Στέλλονται δε ταχυδρομικώς προς τούς έμβάζοντας τό αντίτιμον, δραχ. ή φρ. 1,75.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΟΙ ΑΥΤΑΙ ΤΟΥ 28ου ΦΥΛΛΟΥ
 (Ίδε την λύσιν εις την σελίδα 241).

ΑΘΗΝΩΝ: Α. Ν. Πολίτης, Π. Παργαμάνης, Γενναίος Πυροβολητής, Βασιλοπούλα τού Βουνού "Αναστ. Κ. Τσόκαλης.
ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Τούλα Παπαχοροπούλου, ΘΗΒΩΝ: Μελέτ. "Αθ. Λιάκος, Σωτ. Γ. Σίννης, ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Κωνστ. Α. Σταυρίδης, ΚΑΛΑΜΩΝ: Στ. Ι. Κωστόπουλος, ΚΗΦΙΣΙΑΣ: "Ιωάννης Ν. Πατάης, ΚΥΘΗΡΩΝ: Β. Γ. Πετρούσιος, ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Παν. Ι. "Ιωαννίδης, ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ: "Ημιόλια, "Απόρητο Εδζονάκι, Σπαρτιάτης, ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ: "Ιωάν. Εϋθ. "Αραβοσιτάς, ΠΕΡΙΦΑΙΣ: Παναγ. Ι. Μπαμπορέσος, Κωνστ. Λαμπραδόρος, ΡΟΣΤΟΒΙΟΥ: Αικατ. Χ. Καλλιγά (27), ΣΥΡΟΥ: Μαρία Δ. Μπουμπού, Βιολέττα Δ. Νέση, Φραγκίσκη Δ. Μπουμπού, Μαργαρίτα Κυριακού, Μιχ. Δ. Μπουμπούς, Τάκης Ι. Ψαλλάτης, ΦΙΛΙΑΤΡΩΝ: Γ. "Ανδρ. Βορέης, Π. Γλυκοφίδης, Γ. Χ. Ζαγούρας, Σωτ. "Αναστ. Βασιλακόπουλος, Βασ. Δ. Μαντας, ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Κωνστ. Κοιτάλας, Σωτ. Μαρίνος Νικ. Ζ. Σπάλας, Φωφώ "Αλ. Ζάχου, Σ. Α. Ζάχος, "Ανδρ. Β. Κώστας Μεγαλόφραν Κωνσταντίνος, Κ. Καλλίας.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τών εύρόντων όρθην την λύσιν τά όνόματα έπέστησαν εις την Κληρωτιά και εκληρωθήσαν οι έξής δυο Π. ΠΕΡΓΑΜΑΝΗΣ εν "Αθήναις και ΙΩΑΝ. ΕΥΘ. ΑΡΑΒΟΣΙΤΑΣ εν Νέφ Φαλήρω. οι όποιοι ενεγράφησαν δια τρεις μήνας έκαστος από 1ης "Ιουλίου. Πλεονάζουν λ.10 δια τόν προσεχή Διαγωνισμόν.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)
Τόμοι 12 (οι έξής: 4, 5, 7, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) προς φρ. 1 έκαστος, και ταχυδρομικώς φ. 1,10 δια τό Έσων. και 1,30 δια τό Έξωτ.
Τόμοι 7 (οι έξής: 1, 8, 9, 11, 12, 14, 24, προς φρ. 2,50 έκαστος.
 (Οι Τόμοι της Α' Περίοδου 2ος, 3ος, 6ος, 10ος και 13ος εξηρηλήθησαν.)
 ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1912
Τόμοι 5: των ετών 1894, 1895, 1896, 1897 και 1898, άν έκαστος τιμᾶται: "Αδειος φρ. 3 — Χρυσόδ. φρ. 6. Δια τὰς Έπαρχ. άδειος 3,50, χρυσόδ. 6.50 Δια τό Έξωτερ. » 4, — » 7, —
Τόμοι 7: των ετών 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 και 1905, άν έκαστος τιμᾶται έλευθερος ταχυδρ. τελών: "Αδειος φρ. 7 — Χρυσόδετος φρ. 10.
Τόμοι 7: των ετών 1906, έως 1912, άν έκαστος τιμᾶται: "Αδειος φρ. 8 — Χρυσόδετος φρ. 10.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ
Δ. Ε. ΒΑΛΑΚΟΥ
 (Πρώην "Ατλαντικό και Χαβαθά)
"ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΞΕΝΗΤΕΙΑΣ
 (Συλλογή Ποιημάτων)
 "Αποστέλλεται άσφαλώς όπουδήποτε έμα τή λήψει τού αντίτιμου φρ. 2
 Γράψατε: D. E. VALAKOS
 71-77 Park Place
 NEW YORK, U.S.A.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
 Συναστόμενον υπό του "Υπουργείου της Παιδείας ός τό κατ' έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρυσόν εις την χόραν ήμῶν ύπερησίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ός άνάγνωσμα όριετον και χρησιμώτατον εις τούς παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ		ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20 Διά των Πρακτόρων, Έσωτερ. λ. 10. Έξωτερ. λ. 15 Φύλλα προηγουμένων ετών, Α' και Β' περιόδου τιμᾶνται έκαστον λεπ. 25
Έσωτερικου:	Έξωτερικου:	ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879		
Έτησια φρ. 8,—	Έτησια φρ. 10,—	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ		ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ "Οδός Εβριπίδου άρ. 38, παρά τού Βαρθάναυον
Έξάμηνος 4,50	Έξάμηνος 5,50	ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ		
Τριμηνος 2,50	Τριμηνος 3,—	Έν "Αθήναις, 29 Ιουνίου 1913		Έτος 35ον.—"Αριθ. 31
Αι συνδρομαί άρχονται την 1ην έκαστου μηνός.		Περίοδος Β'—Τόμος 20ός		

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια)

"Ενα άλογον, άνήκον βέβαια εις κάποιον από τούς άστυνομικούς, ήτο δευμένον εις ένα δένδρον. "Ο Μπόμπης τό έλυσε γρήγορα, τό έκαβαλλικευσε κ' έπήρε τον πρώτον πλάγιον δρόμον που παρουσιάσθη εμπρός του.
 "Ολοι όμως αι έξοδοι ήσαν άποκλεισμένοι. Μόλις έκαμιν είκοσι βήματα, ό μικρός προσέκοψεν εις μίαν άμαξαν κλειστήν. που έφραττε την άτραπόν, εις την όποιαν είχαν εισέλθῃ.
 "Από τό εδῶλιον αυτής της άμάξης έπήδησαν άμέσως δύο λακέδες, οι όποιοι εις νεύμ τού κυρίου των έχώρησαν προς τον Μπόμπην, Τρεις άστυνομικοί, έξορμήσαντες τότε από τό όπισθεν της άμάξης τον έπερικύκλωσαν.
 Έκατέρωθεν, ή εκκληγίς ήτο επίσης μεγάλη.
 —Μπα! μπα! άνεκραξεν ένας από τούς άστυνομικούς, βλέπων τον Μπόμπην. Τι σημαίνει πάλιν αυτή ή άστειότης; "Αρχισαν τώρα να εκδίδουν εντάλματα συλλήψεως και εναντίον παιδιών;

—Μπα! μπα! έψιθύρισε και ό Μπόμπης με την ιδίαν εκκληγίην· ώστε έξεδόθη και εντάλμα εναντίον μου;
 —"Η άλήθεια είνε, υπέλαβεν ένας μαυροφόρος άνθρωπος, ό όποιος έφαινετο άρχηγός της σπειρας, ότι ό μικρός αυτός δέν φαίνεται πολύ επικίνδυνος... Για να ιδούμε!

Και προχωρήσας προς τον μικρόν "Αγγλον, έβγαλε τό καπέλλο του και, με την μεγαλητέραν εύγένειαν, ήρώτησε:
 —Είμπορώ να μάθω, κύριε, άν μευ έπιτρέπετε, προς ποιόν έχω την τιμήν να έμιλώ;
 "Ο Μπόμπης τά έχασε προς στιγμήν, ακούσας ται-αύτην γλώσσαν, την όποιαν δέν έπεριλενε βέβαια. Σμαρθείς όμως, ότι ίσως έπρόκειτο περι λάθους, ανέλαθε τό θάρρος του και άπεκρίθη:
 —Δέν σάς γνωρίζω, κύριοι, και σάς παρακαλώ να με άφίσιτε να εξακολουθήσω τό δρόμον μου.
 "Ο μαυροφόρος ύπερμειδίσε και είπε:
 —Δυστυχώς, κύριε, αυτό που μου ζητείτε, είνε άδύνατον. Έκτός άν μου έρριξέ-σθε, ότι είσθε ό άπεσταλμένος τού κ. Δουκός Λωζέν και ότι σκοπεύετε να φύγετε τώρα δια την "Αγγλίαν.
 "Ο μικρός τζοκευ άνέπνευσε.
 —Είμαι ό Μπόμπης, άνεκραξε περιχαρής, άπεσταλμένος τού κ. Δουκός Λωζέν· σάς τ

έρριξομαι! Είμπορείτε λοιπόν να με άφίσιτε.
 Οι άστυνομικοί άντήλλαξαν βλέμματα συννεοήσεως· τό τέχνασμα είχαν επί-τύχη, ό μικρός έπεσεν εις τά δικτύα

"Διαταγή τού Βασιλέως!" (Σελ. 246, στ. γ')

α) Οι άστυνομικοί, έξορμήσαντες, τον περιεκύκλωσαν." (Σελ. 245, στ. α')

Ταυτα λέγων, ο δευτερος αστυνομικός κατεβίβασε το ανάβαθρον της άμαξης και έστάθη, εύλαβώς υποκλινής και με το καπέλλο εις το χέρι, ενώπιον του Μπόμπη.

Ο μικρός Άγγλος είδε τότε, ότι δεν είχε να κάμη άλλο, παρά να υπακούσῃ. Απεχειρέθη λοιπόν μακρόθεν

«Και ή διαταγή της έκκινήσεως εδόθη.» (Σελ. 246, στ. α΄.)

διά νέυματος τούς μικρούς του φίλους και επέβη της άμαξης, έρωτων:

—Μα τί έκομα του Βασιλέως, για να με φυλακίση;

—Αυτό δεν μπορούμε να το ξέρουμε μες, άπεκρίθη ο μαυροφόρος. Το χροός μας είνε μόνον να σῶς οδηγήσωμε στη Βασιίλη. Καί πρέπει μάλιστα να σῶσωμε πριν βραδυάση. Γρήγορα λοιπόν!

Αί λέξεις: διαταγή φυλακίσεως, Βασιίλη, δεν έκαμαν και τόσο μεγάλη εντύπωση εις τον μικρόν τζόκευ, ο οποίος κανένα λόγον δεν είχε να φοβήται την τρομεράν αυτήν φυλακήν, διότι ποτέ δεν έτυχε να κίσει να όμιλούν περί αυτής κατά την βραχείαν του διαμονήν εις τας Βεροαλλίας. Ήσυχος όθεν, τόσον εκ της διαβεβαίωσεως των αστυνομικών, ότι δεν γνωρίζουν τον κόμητα Μουσού, όσον εκ της εκτάκτου άβρόντητος με την όποιαν τον μετεχειρίζοντο, ο μικρός έκάθησεν εις την άμαξαν, λέγων:

—Το κάτω-κάτω, προτιμώ τή Βασιίλη από το μπουδρουμι του Μαύρου Πύργου!

Αμέσως αί θυρίδες εκλείσθησαν, ένας αστυνομικός εκάθησεν επί του έμπροσθίου έδωλιου, οι άλλοι περιέκλυαν την άμαξαν και ή διαταγή της εκκινήσεως εδόθη.

Εις τον δρόμον άνέμενεν ο κόμης Μουσού. Όταν είδε διερχομένην την άμαξαν με τας κατακλειστους θυρίδας, έμειδιάσε σατανικώς.

—Λαμπρά! είπε καθ' εαυτόν. Τώρα είμπορώ να κοιμώμαι ήσυχος!

Και κατευχαριστημένος, έστράφη προς τον άχώριστον του Φλωρίνον και του είπε;

—Πάμε να πιούμε! Απόψε θα μεθύσωμε και θα το γλενηήσωμε ως το πρωί.

Όταν τα παιδιά του πορθημένος επέστρεψαν εις το σπίτι και άνήγγειλαν

ότι ο μικρός Άγγλος είχε φύγη μ' ένα ώραίο άμαξι, τραγυρισμένο από μαυροφόρους κυρίους, που τον έπροσκυνούσαν, ο μπάρμπα-Πιχό ύψωσε τούς ώμους και άνέκραξε:

—Καλά το κατάλαβα εγώ!.. Ό καταργάρακος δεν μάς ειπε την αλήθεια. Ήταν παιδί κανενός μεγάλου άρχοντα

χωρίς να σταματήση, κ' έπροχώρησεν εις την αύλην.

Έκει παρουσιάσθη ένας φρουρός και ήρώτησε:

—Τίς εί:

Ο αστυνομικός που εκάθητο πλησίον του Μπόμπη. ήνοιξε την θυρίδα και άπεκρίθη:

—Διαταγή του Βασιλέως!

Από την ανοιχθείσαν θυρίδα, ο μικρός τζόκευ είδε τούς στρατιώτας της φρουράς, στρέφοντας αποτόμως το πρόσωπόν των προς τον τσίχλον.

Ο κανονισμός τούς έπέβαλε το κίνημα τούτου, διότι δεν έπρεπε να ίδούν το πρόσωπον του έρχομένου καταδικου.

Η άμαξα έξεκίνησε σιγά και έφθασε μέχρι της τάφρου. Έκει άντήχησε τωδωνισμός και ένας αξιωματικός της ύπηρεσίας προϋπήνησε την άμαξαν, κράζων:

—Έμπρός!

Αμέσως ή κινητή γέφυρα κατεβίβασθη και ο Μπόμπη ήκουσε τούς τροχούς στρεφομένους με άπαισιον κρότον επί των γωνιδίων σανίδων με τα σιδηρά έλάσματα. Μετ' όλίγα βήματα, ή άμαξα έσταμάτησε και πάλιν.

—Εφθάσαμεν, κύριε, είπεν ο καθημένος πλησίον του Μπόμπη αστυνομικός, με την άπαράμιλλον πάντοτε ευγένειάν του.

Ο μικρός τζόκευ έπήδησεν από την άμαξαν κ' εκύταξε γύρω του.

Το θέαμα που παρουσιάσθη εις τούς όφθαλμούς του, δεν ήτο πολύ καθησυχαστικόν.

Εύρισκοντο εις την αύλην του διοικητού, περιβαλλομένην από ύψηλους και γυμνούς τοίγους, εκ των όποιων μόνον ο ένας ήτο τρυπημένος από βραειαν, όγκώδη θύραν, ή όποια επανεκλείσθη ειθύς άμα διήλθε ή άμαξα, με μεγάλον κρότον σурτών και κλειδών.

Κανέν παράθυρον δεν έβλεπεν εις αυτήν την αύλην. Ποτέ ο ήλιος δεν έφθανε μέχρι του ύγρου και βρούσκεπους πλακοστρώτου της. Όμείαζε με πυθμένα μεγάλου πηγαδιού.

Επί της κυρίας προσόψεως, πελώριον ώρολόγιον άφινε τον βραδύν και ρυθμικόν του κρότον. Δεξιά έφαινετο το μέγαρον του διοικητού, με τα κικκλιδωτά του παράθυρα, παραπλεύρως του όπλοστασίου. Ήπειτα ήσαν αί τάφροι, γεμάτοι θολόν νερόν, το όποιον περιέβρεχε τά έξωτερικά τείχη και τούς ύψη-

και το είχε σκάση από το σπίτι του!..

—Κρίμα που τον ξαναβρήκαν οι γονείς του! είπε ή μικρά Μορίκα. Περνούσαμε τόσο καλά μαζί!..

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Ο ΜΠΟΜΠΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΤΙΛΗΝ

«Η Βασιίλη επί Λουδοβίκου ΙΣ'».

Έπί Λουδοβίκου ΙΣ', ή Βασιίλη δεν ήτο ή φοβερά εκείνη φυλακή, την όποιαν φαντάζεται καθείς ακούων μόνον την λέξιν.

Δεν είχαν ούτε σιδηρά κλωβίς δια τούς καταδικους, ούτε σκοτεινά κελλιά,

«Πρός ποιον έχω την τιμήν να όμιλώ;» (Σελ. 245, στ. β΄.)

ούτε βιτανιστήρια, ούτε ύπεγίους ειρκτάς με άράχνας, σφύρας και ποντίκια.

Τέτοια πιθανόν να ήτο ή Βασιίλη του μεσαιώνος' άλλ' ή του ΙΗ' αιώνος, όπως ολ ίδωμεν, δεν της όμοιάζε διόλου.

Η άμαξα, ή φέρουσα τον Μπόμπη, έφθασεν εις την πλατείαν της Βασιίλης, περί την όδόην.

Διήλθε την μεγάλην θολωτήν θύραν,

λους πύργους του παλαιού, πολυπλόκου οικοδομηματος.

Ο Μπόμπη με το πρώτον βλέμμα, ηθανθη άνησυχίαν και φόβον. Από την στιγμήν της συλληψέως του, μυστηριώδους δι' αυτόν και άνεξηγήτου, έζη ως εν νεύρω και ή κατάσταση αυτή τον έμποδίζε να πιστεύη ως πραγματικά όσα έβλεπε γύρω του. Τω έφαινετο ότι μετ' όλίγον θα έξυπνούσε και θα έγλύτωνεν από τον τρομερόν εκείνον έφιάλτην.

«Ο διοικητής της Βασιίλης».

Έν τω μεταξύ, οι αξιωματικοί της φυλακής, με πλουσίας στολάς, περιτάχθησαν πρό της άμαξης. Ο βρασιλικός έπίτροπος, ακολουθούμενος υπό του κλειδούχου, έξήλθον από την γραμμην κ' έχαιρέτισαν τον νεήλυθα, όπως και ο αστυνομικός που τον συνώδευε. Ήπειτα τον παρεκάλεσαν και οι δύο να τούς ακολουθήση.

Αυτοί οι ώραίοι αξιωματικοί, περιστοιχίζοντες τον μικρόν Μπόμπη, τον ώδήγησαν εις μίαν θολωτήν αίθουσαν του ίσογειου. Έκει έστάετο όρθιος, ενώπιον μεγάλης δρυίνης τραπέζης, σκεπασμένης με χαρτιά, ένας άνθρωπος σαράντα ως πενήντα ετών, με φαίαν στολήν και με την έρυθράν ταινίαν του σταυρού του Αγίου Λουδοβίκου.

Ήτο ο διοικητής της Βασιίλης, ο κ. Λωνάι, ο όποιος, παρά την συνήθη του απάθειαν, δεν ήμύρησε να καταστείλη κίνημα έκπληξέως, όταν είδε τον μικρόν Μπόμπην.

—Πράγματι, ήρώτησε τον αστυνομικόν, δι' αυτό το παιδί έχετε ένταλμα συλλήψεως;

—Μάλιστα, κύριε διοικητά, άπεκρίθη ο αστυνομικός. Η βασιλική διαταγή λέγει να φυλακισθη εις την Βασιίλην ο άπεσταλμένος του κ. δουκός Λωζέν. Κατά τας οδηγίας, τας όποιας είχα λάθη, μετέβην εις τον πύργον της Καμπανίας, και εις τά περιγύρα συνέλαθα το παιδί αυτό, το όποιον πραγματικώς ύπηρετεί εις τον οίκον του δουκός ως τζόκευ.

—Άρκει! διέκοψεν ο διοικητής' δότε μου το ένταλμα.

—Όρίστε, κύριε διοικητά' το έχω μαζί μου.

Ο αστυνομικός έβγαλεν από την τσέπην του τον φάκελλον, με την έρυθράν σφραγίδα, τον όποιον είδαμιν επί της τραπέζης της βασιλίσεως. Ο κ. Λωνάι έλαβε την περγαμηνήν, την άνοιξεν επί του γρηφείου του και έχάραξεν επ' αυτής όλίγας λέξεις, δια των όποιων, κατά τον τύπον, έδήλωνεν ότι τω παρεδόθη ο συλληφθείς. Ήπειτα την επέστρεψεν εις τον αστυνομικόν. Ο αστυνομικός την έπηρε, την έδίπλωσεν, έχαιρέτησε την όμήγηριν και χωρίς άλλην λέξιν έξήλ-

θεν, ακολουθούμενος υπό των δύο αξιωματικών.

—Μικρέ μου φίλε, είπε τότε ο διοικητής, με άκραν γλυκύτητα, προς τον Μπόμπη, δεν πρέπει να φοβάσαι που σ' έφεραν εδώ. Υποθέτω ότι το έξκλημά σου θα είνε άσημαντον και ότι δεν θα μείνης πολύν καιρόν εις την Βασιίλην. Έν τω μεταξύ, να είσαι βέβαιος ότι θα κάμω ό,τι είμπορώ, ώστε ή διαμονή σου εις την φυλακήν να σου φανή όσο το δυνατόν εύχαριστος.

Μετά το λογιόδιον τούτο, ο κ. Λωνάι ένευσε, και δύο στρατιώται έπληρίασαν.

Ο Μπόμπη, φοβηθείς, ώχρίασεν. Άλλ' ο διοικητής τον καθησύχασε και πάλιν.

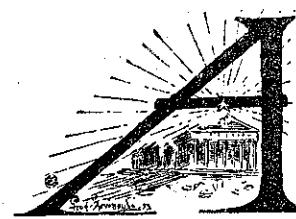
—Μη φοβησαι, μικρέ μου φίλε, και δεν θα σου κάμουν κανένα κακόν. Θα ύποβληθής μόνον εις ένα τύπον άπαραίτητον: θα σε ψάξουν.

(Έπεται συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΊΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΣ ΕΙΝΕ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ...

«Αγαπητοί μου,

Ι Αθηναίε-ορτάζονκαι συγχρόνως πενήθον. Εορτάζουν τούς νέους μεγάλους θριάμβους των ελληνικών όπλων, τα κατορθώματα των μυθικών πλέον ήρώων, οι όποιοι λέγονται Έλληνες στρατιώται. Και πενήθουν τούς πολυαριθμους νεκρούς, τούς όποιους μάς έστοιχισαν αυτοί αί νίκαι. Από εδώ ζητωκραυγαί, ένθουσιασμοί, θούρια' από εκεί θρήνοι, μοιρολόγια. Από εδώ δοξολογιαί από εκεί μνημόσυνα. Από εδώ συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις, χρά, χαλασμός κόσμου. Από εκεί απαγόρευσις των δημοσίων θεαμάτων, κλείσιμον των θεάτρων, λύπη, πένθος. Άλλά πώς ήμπορούσε να γίνη διαφορετικά; Πάντοτε αί μεγάλοι νικαι στοιχίζουν μεγάλας θυσίας. Εις δέκα χιλιάδας ύπολογίζονται οι νεκροί και οι τραυματίαι των πρώτων προς τούς Βουλγάρους μαχών! Άλλά το τίμιον και άνδρείον αυτό ελληνικόν αίμα δεν έχυθη επί ματαιώ. Οι Βούλγαροι ενίκηθησαν καθ' όλην την γραμμην. Ο βουλγαρικός στρατός, ο όποιος ήτο αντιμέτωπος του ίδιου μας και υπερέβαινε τάς εκατόν χιλιάδας, συντριβη, υπεχώρησεν, έστράφη εις φυγήν πανικόβλητος, άποσυνετέθη. Άπειρα λάφυρα και αίχμαλωτοι περιήλθον εις χείρας μας. Και αυτοί αί νικαι, μαζί με τας επίσης μεγάλας νίκαις των Σέρβων έναντιον του κοι-

νου έχθρου, έξασφαλίζουν πλέον την καλήν έκβασιν του άγώνος, ο όποιος θα μεγαλώση, περισσότερο και άφ' όσον ώνειρευόμεθα, την Ελλάδα μας και θα λυτρώση τούς ελληνικούς πληθυσμούς της Μακεδονίας από μίαν δουλειαν πολύ χειροτέραν της Τσερκικής. Διότι οι Βούλγαροι, ήττημένοι, συντετριμμένοι από τούς πρώην συμμάχους των, τούς όποιους έδολευθήσαν πονηρότατα, θα έξαναγκασθούν να περιορίσουν πολύ τας άπαιτήσεις των, και ίσως-ίσως, όταν θα τελειώση αυτός ο πόλεμος, όπως έλπίζομεν όλοι, θα είνε και πολύ εύχαριστημένοι αν διατηρήσουν το παλαιόν των Κράτος, ήλατιωμένον κατά την μερίδα, την όποιαν θα παρχωρήσουν εις την Ρουμανίαν...

Αυτά παθαίνου οι αλαζόνες, οι καυχηματίαι, οι πλεονέκται, οι άδικοι. Διά να ζητοϋν οι Βούλγαροι όσα δεν τούς άνήκον, κινδυνεύου να χάσουν τώρα και τά ίδια των. Όπως έλέγαμεν και την άλλην φοράν, στηριζόμενοι όχι εις το δικαίον, άλλ' εις την δύναμιν των και εις την αυθάδειαν των, έννοούσαν να πορροφήσουν όλην την Έλληνικήν Χερσόνησον. Άλλ' ή δύναμις των άπεδείχθη ψευδής. Εις την πρώτην σύγκρουσιν με τούς Σέρβους και με τούς Έλληνας, έστράπησαν εις άτακτον έπονειδιστον φυγήν. Έδείχθησαν άδύνατοι, δειλοί, μη γνωρίζοντες παρά παχηιά λόγια και μεγάλα ψεύματα. Έδείχθησαν άκόμη σκληροί, άπάνθρωποι, βάρβαροι, άπολίτιστοι. Φεύγοντες πρό των άνδρείων νικητών, κάλουں πόλεις και χωρία, σφάζουν γέροντας και γυναικόπαιδα. Οι Τούρκοι δεν έκαμαν τά άίσηχ που κάμνουں αυτοί, οι δήθεν Χριστιανοί, εις την φυγήν των. Άνατριχιάζει κανείς ακούων τά βδελυρά των κακούργηματα. Φαντασθήτε ότι και αυτοούς τούς τραυματίας του πολέμου, τούς σεβαστούς, τούς ίερούς δια κάθε πολιτισμένον στρατόν, τούς αποτελειώνου, όταν πέφτουں στα χέρια των, τούς κρεουργούν, τούς βγάζουν τά μάτια! Ορδαί άγγρων, κατά τον σκοτεινόν Μεσαιώνα, δεν θα έφέροντο εις ένα πόλεμον όπως φέρονται αυτοί που είχαν ως τώρα το θράσος ναυτοκαλοϋνται Πρόωσοι της Ανατολής!

Δεινός πόλεμος με τέτοιους έχθρούς! Άλλ' ο Θεός, ο δικαίος, θα επιστήμη με την τελικήν Νίκην τά όπλα των Έλλήνων και ή Φυλή μας θαπαλλαχθή δια παντός από ένα άνταγωνιστήν, ο όποιος ήπειλει να έξαπλώση εις τσας ελληνικας χώρας, αντί του πολιτισμού, την βαρβαρότητα. Άς είνε λοιπόν εύλογημένος ο σωτήριος αυτός πόλεμος, με όλας τας άπωλείας που μάς στοιχίζει, με όλα τά πένθη που άμαυρώνου την χαράν του θριάμβου!

Σας άσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

Η ΚΡΙΝΙΩ

ΑΣΠΡΟ ΜΕΡΜΗΓΚΙ, ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ. (Συνέχεια)

Ο Τερμίτης παρηγόρησε, —άλλως τε και τού το είπαν, — ότι πολύ δυνατή βροχή είχε πέσει εκείνη τη νύκτα. Κ' επέριμενε νάπαντήση μπροστά του το βάλτο, που είχε δυσκολεύσει την πρώτη

«Ο Τερμίτης επρόσταξε νά μαπακαρισθούν.» (Σελ. 248, στ. 6.)

του έκδρομη με την Κρινιώ. Πραγματικώς, ο βάλτος αυτός, πολύ μεγαλύτερος από την άλλη φορά, φάνηκε σέ λίγο κ' ανάγκασε το στράτευμα νά σταματήσει.

Δεν υπάρχει λόγος νάνησυχώσωμε, είπε ο Τερμίτης, απεναντίας είναι μία περίπτωση εύνοια. Η βροχή έκαμε όλα τα μερμηγκία νά τρυπώσουν, και ή μερμηγκοφωλιά είνε τώρα ήσυχη για την ασφάλειά της. Νά ίδουμε όμως, δλοι αυτοί, — και έδειξε τó σταματισμένο στράτευμα, — θά θελήσουν νά μās ακολουθήσουν; Έμεις θά δοκιμάσωμε. Κρινιώ, κόρη μου, θυμήσου τὰ μαθήματα που σου έδωσα. Κύτταξε, ο άνεμος φυσά ίσα ίσα προς τó αντίθετο μέρος απ' αυτό που βρισκόμαστε. Θά μπήξ' ε ένα φύλλο, με την παραμάννα σου, και θά σās βγάλη στην άπέναντι όχθη. Έλπίζω ότι τó παράδειγμά σας θά ενθαρρύνη και τούς άλλους.

Η όμιλία αυτή έγεινε κοντά σέ μια ιτιά, που πολλά φύλλα της είχαν πέσει, στο νερό κ' έστέκοντο στην έπιφάνεια, πολύ σιμά στην όχθη.

Χωρίς τόν παραμικρό διαταγμό, ή Κρινιώ πήδησε μέσα ε ένα μακρουλό φύλλο, που ο άνεμος τó έκαμε νά στριφογυρίση. Η Άννέτα, που πρώτη της φορά θά ταξείδευε έτσι, φοβήθηκα λιγάκι στην αρχή. Έπειτα όμως, από τη μεγάλη της αγάπη για την Κρινιώ, κατανίκησε τó φόβο της και πήρε θέσι δίπλα στην αναθρεφτή της. Τó φύλλο στην άρχή έστριφογυρίσε, (*) έπειτα όμως,

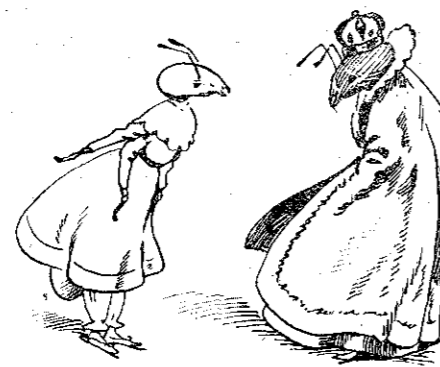
μόλις δυνάμως λιγάκι ο άνεμος, κινήθηκε προς τὰ εμπρός και πέταξε σά σάιτα προς την αντίκρουη όχθη τού βάλτου.

Ο Τερμίτης, κατευχαριστημένος, επρόσταξε όλα τὰ μερμηγκία νά φύγουν τó σπόρο που είχε πάρη καθένα μαζί του. Αυτό έγεινε πολύ γρήγορα, γιατί τó στράτευμα, ύστερα από μισή ώρα δρόμο, έπεινούσε. Κατόπιν, ο Τερμίτης επρόσταξε νά μαπακαρισθούν. Αυτό ήταν αρκετά δύσκολο, αφού μάστιγα τὰ περισσότερα από εκείνα τὰ μερμηγκία πρώτης φορά τó έδοκιμάζαν' εν τούτοις έγεινε χωρίς πολλή δυσκολία, και χωρίς κανένα δυστύχημα. Αλήθεια, μερικά μερμηγκία έπυσαν στο νερό έπειδή όμως παντού υπήρχαν φύλλα άφθονο, όπου μπορούσαν νά σκαρφαλώνουν, δέν

επίπνυκε ούτε ένα.

Σπρωχόμενα από τόν άέρα, τὰ μερμηγκία άραξαν σε διάφορα μέρη. Έγχειάσθη ένα τέταρτο της ώρας για νά μαζευθούν στο ίδιο μέρος και νά συντάξθούν. Η Κρινιώ και ή Άννέτα, που είχαν φθάση πρώτες, έδοήθησαν για νά γίνη ή σύναξις στο μέρος ακριβώς που είχε υποδείξη ο Τερμίτης. Και κατόπιν τó στράτευμα έξεκίνησε.

Η προφητεία του Τερμίτη βγήκαν αληθινές απ' άκρη ες άκρη. Οι όπαδοί της Λασίας, κοιμισμένοι με την πεποι

«Είμαι εγώ, εκείνη που θέλατε νά θανατώσετε!»

θησι ότι ή μερμηγκούπολις έτρομοκρατείτο για καλά, δέν έφρόντιζαν νά παίρνουν πολλές προφυλάξεις' γι' αυτό ο Τερμίτης και ο στρατός του κατώρθωσαν νά φθάσουν και νά κρυφθούν στο βουναλάκι με τὰ ξηρόχορτα, χωρίς νά τούς πάρη είδησι κανείς.

Ο στρατηγός επρόσταξε τὰ μερμηγκία του νάναπαυθούν εκεί κρυμμένα,

και έπειτα εκάλεσε σέ πολεμικό συμβούλιο την Άννέτα, την Κρινιώ και τόν αρχηγό του Δεκάτου.

— Ακούστε με, είπε ή καλή Άννέτα, σās παρακαλώ πύλλ νά ενεργήσετε με φρόνησι για μās και με έπιείκεια, με καλωσύνη, για τούς άλλους που θά πολεμήσωμε. Δέν λημονώ ποτέ, ότι είνε παληοί μου σύντροφοι, πατριώτες, φίλοι, και δέν θέλω νά γίνη σφαγή. Αν μπορούσαμε νά επιτύχωμε τó σκοπό μας χωρίς νά χυθί αίμα, αυτό θά ήταν τó καλλίτερο.

— Έ, ά, είνε, είπε ο Τερμίτης, μερικά πόδια θά σπāsουν, θά προσπαθήσω όμως, γι' αγάπη σας, νά μη σπāsουν πάρα πολλά.

Ο ήλιος είχαν ανατείλη πρό πολλής ώρας, όταν ο αρχηγός του Δεκάτου, που έφύλαγε καρπούλι απέξω από τη μεγάλη πύλη της μερμηγκοπόλεως, είδε τὰ ξυλαράκια που έφραζαν αυτή την πύλη, νά βγαίνουν μεθοδικώς και τὰ πρώτα μερμηγκία νά παρουσιάζωνται.

Είχε πάρη μαζί του ένα στρατιώτη. Εύθδς λοιπόν τόν έστειλε στον στρατηγό, για νά τόν ειδοποιήση ότι ή έξοδος άρχισε. Μια όλόκληρη ώρα ο κ. Χονδροκεφαλος κατεσκόπευε τὰ μερμηγκία που έβγαίναν, χωρίς νά υποπτεύουν την παρουσία του. Είδεν έτσι νά βγαίνει ένα όλόκληρο τάγμα από Αμαζόνες, έπειτα πλῆθος από εργάτες και εργάτριες. Και άμα έπεισθη ότι τó μεγαλύτερο μέρος των μερμηγκιών ήταν έξω και ότι δέν έμεναν στη φωλιά παρά μερικές Άμαζόνες, ή παραμάννες και λίγες εργάτριες, που δέν μπορούσε κανείς νά της λογαριάσει, έτρεξε νά πληροφόρηση τόν Τερμίτη.

Ο Τερμίτης, που δέν επέριμενε προ' αυτή την τελευταία πληροφορία, έδωσε άμέσως την προσταγή της εισβολής.

Έμπρός-έμπρός έβαλε της Άμαζόνες του, και της επρόσταξε νά κάμουν χορήσι του μυρμηγκιού όξος, που καθώς ξέρουμε, έχει την ιδιότητα νά παραλύη τόν έχθρό' έπειτα, πίσω από την πρώτη γραμμή των πολεμιστών, έποθετήσε τούς εργάτες και τούς επρόσταξε νά σταθούν στήσι πόρτες, για νά έμποδίζουν καθένα νά μπαίνη στην μερμηγκοφωλιά και νά βγαίνη.

Αφού έτσι πήρε όλα του τὰ μέτρα, φρονιμώτατα, ο Τερμίτης, με την Κρινιώ και την Άννέτα στο πλευρό του, έκαμε εισβολή στη μερμηγκοφωλιά, ακολουθούμενος από τó στράτευμα που τó έσερνε πίσω του ο αρχηγός του Δεκάτου.

Η πρώτη σταύ έκυριεύθη χωρίς μεγάλη δυσκολία. Και σχεδόν χωρίς άπώ

λεια. Γιατι οι δύο φρουροί, που έφύλαγαν την είσοδο, — ήταν κ' οι δύο από τó κόμμα της Λασίας — έλιποθύμησαν με τó μυρμηγκιόν όξο, πριν προφθάσουν νά φωνάξουν τούς άλλους. Αποθούμους έντελώς τούς έβγαλαν έξω και έβγαλαν δυό εργάτες από τó στράτευμα τού κ. Χονδροκεφαλου νά τούς φυλάγουν.

Ακολουθούμενος από όλο του τó στράτευμα και οδηγούμενος από την Άννέτα, που ήξερε καλά τὰ κατατόπια της μερμηγκοφωλιάς, ο Τερμίτης επροχώρησε γρήγορα κ' έφθασε στη μεγάλη εκκείνη σάλα, που είχε γύρω της, σαν ακτίνες, ένα σωρό διαδρόμους. Εκεί ήταν μερικές Άμαζόνες, που τὰ έχασαν μόλις αντίκρυσαν τόν τρομερό Τερμίτη Μολοντούτο έδοκιμάσαν νά κάμουν κάποιαν αντίσταση, αλλά κ' αυτές γρήγορα κατανικήθηκαν.

— Τώρα εμείς είμαστε κύριοι εδώ μέσα είπε ο Τερμίτης. Άννέτα, όδήγησέ με στο καλλι των ύπουργινών.

— Από δω, είπε ή Άννέτα.

Και μπήκε στο διάδρομο, που τόν ξέρουμε από τó πρώτο κεφάλαιο αυτής της ιστορίας.

Τι ώραία μερμηγκοφωλιά, με την αλήθεια! έλεγε με θαυμασμό ο Τερμίτης κινών γρήγορα-γρήγορα τὰ έξη του πόδια. Καθαρή, καλοκτισμένη, πλούσια!

Η Άννέτα έξαφνα σταμάτησε. Τó στράτευμα είχε φθάση στο τέλος σχεδόν του διαδρόμου κ' έβλεπε σέ μια στρογγυλή σάλα, όμοια με την πρώτη, αρκετό πλῆθος από αμαζόνες κ' εργάτριες.

— Έμπρός! έφώναξε ο Τερμίτης.

Και γύθηκε με τόση όρμη, ώστε σέ μια στιγμή βρέθηκε στη μέση των μερμηγκιών. Αύτά, που ποτέ δέν επέριμε

ναν τέτοια έπίθεσι, τάχασαν, φοβήθηκαν κ' έκαμαν νά φύγουν. Ο Τερμίτης είχεν άρπάξη με της δαγκάνες του μίαν Άμαζόνα κ' ήταν έτοιμος νά την συντρίψη, όταν έτρεξε ή Κρινιώ και τόν παρακάλεσε νά την αφήση.

(Έπεται συνέχεια) Γρηγ. Ξενοπούλος

ΒΑΔΙΖ' ΕΜΠΡΟΣ
Στον Κοσμοαντίνο των Βουλγαροκτόνων
Κάθε ματιά σου κ' άστραπή ξεσπάθωτη κ' άστροπελέκι κάθε προσταγή σου! Καταδιωχτά κυνηγημένοι οι βάρβαροι φεύγουν την αστραπόβροχτην όρμη σου.

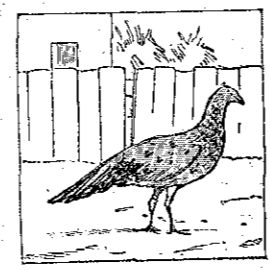
Κάθε σου βήμα νίκη, κάθε νίκη σου πλάτος και μάκρος της πατρίδος μας, και πάλι.

Βάδιζ' εμπρός και βάδιζε και βάδιζε νά γίνη πιο μεγάλη, πιο μεγάλη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

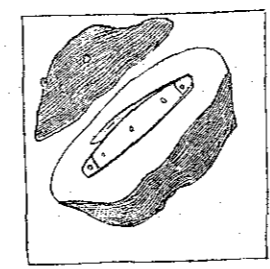
Παράδοξον πτηνόν

Θος. Είνε πτηνόν μοναδικόν εις τόν κόσμον

Τό πτηνόν αυτό εγεννήθη από πατέρα παγώνι και από μητέρα όρνιθα. Δικτηρεί την μορφήν του παγωνιού αλλά έχει και τó πτέρωμα της όρνιθου.

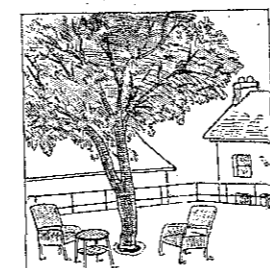
Απρόοπτον εύρημα

Ευρέετε γιατί έχει τέτοια χάλια; Έχασε τή σβούρα του! Αν του την ευρέτε, θά συνέλθη.

Καθαρίζουσα πατάτες, μια γυναίκα του Μόνς (Βελγίου), εύρεν έσχάτως, μέσα εις μίαν πατάταν, ένα σουγιάν από μαργαριταρόβρυξαν. Πώς ο σουγιάς αυτός έχώθη εκεί μέσα; Μυστήριο!

Δένδρον εις ταράτσαν

Είς τó αικόπεδον ενός Αμερικανού, του Σικάγου υπήρχαν έν ύψηλόν και ώραϊόν δένδρον. Όταν ο ιδιοκτήτης ήθέλησε νά κτισή εκεί σπίτι, έλυπήθη νά τó κόψη. Έκτισε λοιπόν τó σπίτι ό

λόγυρα εις τó δένδρον, τó όποϊον τó διαπερά όλόκληρον έσωτερικώς και δια μιάς όπης εξέρχεται επάνω εις την ταράτσαν. Ούτως ή ταράτσα του ιδιοτρόπου Αμερικανού σιιάζεται από ένα δένδρον, που όσοι τó βλέπουν, άπορουν πώς εφύτρωσαν εκεί επάνω!

Εβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

α.) Μαγική Εικών

Ευρέετε γιατί έχει τέτοια χάλια; Έχασε τή σβούρα του! Αν του την ευρέτε, θά συνέλθη.

γ.) Παίγνιον

Έστέλη υπό της Ποιμενικής Φλογέρας

ΜΗ	ΟΣ	Ο	Ο
ΣΙ	ΠΙΝ	Π	Ο
ΡΟΣ	ΔΟΣ	ΤΙ	ΡΑ
ΡΟΣ	ΧΟΣ	ΜΟΣ	ΔΑ

Νά συναρμολογηθούν αι συλλαβαί αυτές, ώστε νάποτελεσθούν πέντε ποιηται της αρχαιότητος.

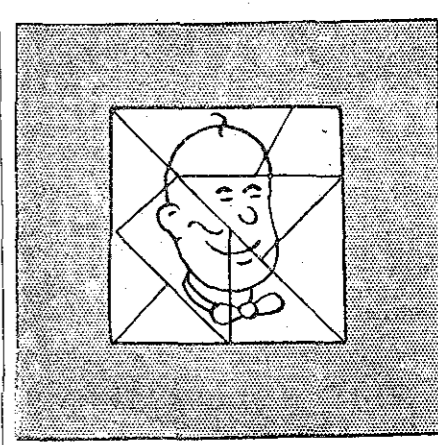
β.) Διά τούς Γαλλομαθείς

Έστέλη υπό του Γενναίου Πυροβολητού

Νάναγνωσθή ή γαλλική αυτή παροιμία.

Αήλωσις: Κάθε συνδρομητής, αγοραστής ή αναγνώστης της Διαπλάσεως, από τās Άθήνας, τās Έπαρχίας και τó Έξωτερικόν, είμπορεί νά στείλη τās λύσεις εις τó γραφεϊόν μας (38, όδός Ευειπίδου), συνοδεύων την αποστολήν του με μίαν δεκάραν ή με ένα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τα όνόματα όλων των λυτών θά δημοσιευθούν. Αναλόγως δέ του ποσού, τó όποϊον θάποτελεσθή, θά έγγραφωμεν και πάλιν δια κλήρου μερικούς λύτας ως συνδρομητάς της Διαπλάσεως δωρεάν.

Δύσεις του 29ου φύλλου

α.) Ίδου πώς θά συναρμολογηθούν τὰ έννεα τεμάχια, διά νά σχηματισθή ή εικών. — β.) Κώνωψ, μύρμηξ, πυγολαμπίς, μέλισσα. — γ.) Α père pilleur, fils gaspilleur.

Ίδε εικόνα προηγ. φύλλου σελ. 240

είνε' ἐγὼ πάντα σὺς εὐχαριστῶ) Δύναμιν τῆς Θελήσεως (καλὴ, μὴ πιστεύεις αὐτῷ αἰγροουσίζεις!) Ζηλωτὴν τοῦ Δημοσθένους (εὐχόμεαι νὰκούσω, ὅτι παντοῦ ἐπὶ τῆς ἀρίστη νομίζω, ὅτι ὁ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου αὐτοῦ δὲν ζῆ πλέον καὶ εἶνε ὁ ἴδιος ποῦ ἐχει γραφὴ καὶ τὸ πασίγνωστον γαλλοελληνικὸν Λεξικόν. ἄλλα συγγραμμάτ' αὐτοῦ δὲν γνωρίζω) Ποιμενικὴν Φλογέραν (στὴν ἐλπίδι) Ζυλὴ (καλῶς νὰ ἐλθῆ!) Πέναν τῆς Διαπλάσεως (χαίρω ποῦ ἐγενεῖς καλὰ ὑποτακτικὴ ἢ ἐπιστολὴ σου) Ὀρφανὴν Καρδίαν (καὶ τὰ δύο ψευδώνυμά σου ἰσχύουν ἐξίσου μέχρι τέλους Νοεμβρίου) Πανελληνίων Ὀνειδίων (προσωπικῶς δὲν τὴν γνωρίζω) Βολιώτικον Κεράσι (βεβαίως ἐλήφθη) Νιδόβην (ἐλαδα, εὐχαριστῶ θερμὰ συγχαρητήρια) Λοξασμένην Ἑλλάδα (εἰς τὸ προσεχές) Ἀθανασίων Διάκον, Ρόδου Μοσχοβόλημα, κτλ. κτλ. Εἰς σὺς ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 26ην Ἰουλίου, θάπανιῶσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

137ος Διαγωνισμὸς Δύσεων
Ἀπριλίου-Ἰουλίου
(Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 8ης Σεπτεμβρίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐὰν δὲν ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ).

333. Δεξιόγραφος
Δύο σύμφωνα τῶν Γάλλων Μ' ἕνα ἔντομον ἐνόησαι
Καὶ γωστὴν ἀρχαίαν πόλιν
Τῆς Ἑλλάδος φανερόνεις.
* Ἐστάλη ἀπὸ Ἐνα Χιωτάκι

334. Συλλαβόγραφος
Δύο σύμφωνα ἐπῆραν
Μία νότα μουσικὴ,
Καὶ τὴν ἔβαλαν στὴ μέση
Γιὰ νὰ κάμουν τὸ φαγί.
* Ἐστάλη ἀπὸ τῆς Τετακομηθείσης Ἡπειροῦ

335. Ἀναγραμματισμὸς
Ἐκ τῶν δώδεκα τὸν ἕνα
Ἐάν ἀναγραμματίσῃς,
Τῆς Βαλκανικῆς ἐν ὄρει
Ἐύκολα θὰ σχηματίσῃς.
* Ἐστάλη ἀπὸ τῆς Φθινοπωρινῆς Δύσεως

336. Αἶνιγμα
Τὸ ἀρετικόν μου εἶνε Αὐτοκράτωρ.
Χώρα ἑλληνικὴ τὸ θηλικόν μου,
Μονὴ ἱστορικὴ τὸ οὐδέτερόν μου.
* Ἐστάλη ἀπὸ τῆς Λοξασμένης Ἑλλάδος

337. Πυράμις
+ Οἱ σταυροὶ δένδρον καρποφόρον.
* + * = Στρατιωτικὸν σῶμα.
* + * * = Ἀρχαία βασιλεία.
* * + * * = Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
* * * + * * * = Στρατιηγὸς Σπαρτ.
* * * * + * * * * = Στρατιωτὸν Χ. Ζαφειροπούλου

338. Σταυρὸς
Διὰ τῶν κάτωθι γραμμάτων σχηματίσῃ σταυρὸν, ἔχοντα ὀριζοντίως πόλιν τῆς Ἑλλάδος καὶ καθεύτως κράτος τῆς Ἑβρώπης.
Α Ε Λ Λ Ο Π Σ Υ
* Ἐστάλη ἀπὸ Ἀναστασίου Μπαλατζιόγλου

339. Κρυπτογραφικὸν
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 = Ἀρχαῖος Τύραννος.
2 3 2 6 2 0 = Πατὴρ ἱστορικό.
3 7 6 2 0 = Πιττὸν.
4 7 3 2 0 = Διαφανὴς.
5 7 1 6 2 0 = Ζῶν.
6 7 5 9 = Πιπτόν.
7 3 4 0 = Ποταμός.
8 4 6 2 0 = Ἀρχαία πόλις.
9 1 7 6 = Σπλάγγον.
0 8 7 4 6 2 0 = Σύμβολον.
* Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Πληγωμένου Μαχητοῦ

340. Διπλὴ Ποικίλη Ἀκροστιχίς
Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθεστῆς, ἀποτελοῦν Ἰππερον. Τὸ δὲ δεύτερον τῆς πρώτης, τὸ τρίτον τῆς δευτέρας, τὸ τέταρτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθεστῆς, περιφέρμον Ἰορθμόν:

1, Ὀμηρικὸς βασιλεὺς. 2, Ἐντομον. 3, Ρῆμα σύνθετον, σύνθετος εἰς τὰ στρατιωτικά. 4, Γεωργικὸν ἔργαλον. 5, Ἀρχαία, παλαιμωδὴ πόλις. 6, Ρῆμα σύνθετον, συνώνυμον τοῦ δαπανώ. 7, Ὁ πρῶτος καὶ καλλίτερος ψάλτης. 8, Κράτος τῆς Ἀφρικής. 9, Νῆσος τῆς Ἀφρικής μεγάλη.

* Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Πειρακτηρίου

341. Φωνηεντόλιπον
* * * * - τς - ττων
* Ἐστάλη ἀπὸ τὴν Μπαρουτοκαπιτωμένην Γαλανόλευκην

342. Γρίφος
1 1 1 εἰς εἰς
Ἔ; ᾧ, ναὶ ! :: πον εἰς εἰς γύρ' ἢ f
1 1 1 εἰς εἰς θά λές.
* Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Τέλλου Ἀγρα

ΛΥΣΕΙΣ
Τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 19
163. Ἰρακλίτης (Ἦρα, κλεις.)—194. Φῆσις (φᾶ, σῆς.)—195. Νάξος-Νάος.—196. Μελισσα-μέλι.
197.

198. ΤΕΛΑΜΩΝ
Α Ρ Λ Ε Λ Α Α Υ
Μ Α Ι Ο Σ Λ Α Μ Α Χ Ο Σ
Π Ε Ρ Σ Ε Υ Σ Α Α Α Α Τ
Μ Α Χ Α Ι Ρ Α
Ω Ο Ρ Ζ
Ν Υ Σ Τ Α Ζ Ω

199. ΣΑΜΟΣ - ΠΑΕΙΑ (ΣΗμαία, Ἀλκυών, Μεγάρα, Οιδίπους, Σαμουήλ.)—200
Φύλαξέ με ὅταν μ' ἐύρης, διὰ νὰ μ' ἔχῃς ὅταν θέλῃς.—201. Ὅδῳ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ ἄλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολύ. (οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ ἐφ' ἄλλ' - ἐν τῷ εὖ τὸ πλεονέ.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ἼΗ λέξις με ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον με παχῆα στοιχεῖα τῶν διπλάσιον, καὶ με κεφαλαία τὸ τετραπλάσιον. Ἐλάττωτος ὄρος 16 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεροι τῶν 16 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, με κεφαλαία ἢ παχῆα ἢ ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὁποιοῦνται ὡς 12 λέξεις ἀπλᾶ.—Αἱ μὴ συνοδεύμεναι ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένου ἀγγελία δὲν δημοσιεύονται.

Ἰδρυτὴν Σύλλογος. Σκοπός: συλλογὴ ἐράνων πρὸς ἀποστολὴν τῆς **Τσοῦχρας** στὸ ἀγαπητὸ τῆς Δαφνί. **Δύναμις τῆς Θελήσεως.**

Μικρὰ Ἀριστοκράτιδα καὶ Ἀφελὴ Σανθούλα.—Δὲν σκεφθῆκατε καλὰ... ἂν συνέβαινε αὐτὸ, θὰ ἐργάζομαι αὐτὸ πέρα γιὰ νὰ τρώγατε κοί σεις. Καὶ τὰ ἄλλα... ἐγνοιστέα! **Βολιώτικον Κεράσι.** (ἸΓ' 253)

Νικήτρια Ἑλλάς, τί γίνεσαι; Καιρὸν ἔχω νὰ λάβω κάρταν σου. Διατὶ αὐτὴ ἡ σιωπῆ;—Γενναῖοφυγὸς Ἑλληνίς.

Ζητοῦνται γραμματόσημα Ἑλλάδος, Λιγύπτου, Σουδάν καὶ Σάμου διδόνται καδῆναι καὶ ἐρωδολογία ἐρασιότατα. Διευθύνσις: Ἀπόστολον Ἐλευθεριάδην, Poste-restante, Βόλον. (ἸΓ' 255)

Τριὰς Σατανῶδων, πρὶν ἀρτίσῃν αἱ μεγάλες ζέστες σὺς φύγατε ::; Μόνον φρενολόγος σὺς λείπει !!—Σατανᾶς. (ἸΓ' 256)

Ἄγνωστε Χ, συνειθίζω νὰπαντᾶ ἀμέσως στὰ Μ. Μυστικά. Ἰδιὰ τοῦ ὄμου δὲν ἔλαδα, καὶ εἶμαι πολὺ λυπημένῃ γι' αὐτό. Τσοῦχρα. (ἸΓ' 257)

Ἀήτηνε Εἰζωνε, Ἐπιδοφόρος Ἑλλάς. μισθὸν ἔχω παγωτῶ... ὄσους ψήφους θέλετε. Μετὰ τὴν διαφορὰν ὄμως, πῶς ὅταν θὰ τὸ τρώω, σεις θὰ γλύφετε τὰ κουτάλια σας.—**Ὀνειρώδες Βάλς.** (ἸΓ' 258)

Ἑλληνιστοῦλα!—Ἐχεὶς πῶς ὄραϊτερο ψευδώνυμον ἀπὸ τὴν **ΜΠΑΡΟΥΤΟΚΑΠΝΙΣΜΕΝΗ ΜΑΣ ΓΑΛΑΝΟΛΕΥΚΗ ἢ Διαπλάσις μας; Ποῖός λοιπὸν δὲν θὰ τὴν ψηφίσῃ; (ἸΓ' 259)**

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 29ου ΦΥΛΛΟΥ
(*Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 249).

ΑΘΗΝΩΝ: Βασίλοπούλα τοῦ Βουνοῦ, Ἀναστ. Κ. Τσούκαλης.
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Γλυκεῖα Αὔρα, Ἄγγελος τῆς Ἐλευθερίας, Διον. Ι. Κλάδης.
ΘΗΒΩΝ: Μελέτιος Ἀθ. Διάκος.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Σταυρ. Κωστόπουλος, Δημ. Β. Κουμπούρης.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σταματία Σ. Πατριμοῦ, Γερ. Μ. Γιαννουλάτος, Αἰκατερίνη Δ. Φίλιππα.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Γ. Σούτσος.
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Διον. Χ. Λέδες, Ντίνα Πετρουνέζη, Δημ. Σπ. Τσάκωνας, Παναγ. Ι. Ἰωαννίδης.
ΚΩΝ ΠΟΛΕΩΣ: Ἀντόμητο Εὐζωνάκι, Στατυτιάτης, Α. Κ. Ἀρσάκης.
ΠΑΤΡΩΝ: Πατρινοῦ Ναυτοπούλου (28-29)
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Παναγ. Ι. Μακαριμαρφέος, Ἰάσων Κ. Σκεντέρης, Γρ. Ι. Ἀγνωγιάννης.
ΣΥΡΟΥ: Καλλιόπη Ν. Ἀγάκη, Κατίνα Α. Καρδίτση.
ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Γεωργ. Κ. Παλαγιωργίου.
ΤΡΗΣΟΒΛΕΩΣ: Ἐλένη Ἀν. Σχηστοπούλου, Λιλιὰ Δασδίκου, Γωγούλα Ἀθ. Σχηστοπούλου.
ΦΙΛΙΑΤΡΩΝ: Π. Λεβέντης.
ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ: Γενναῖοφυγὸς Στρατηλάτης, Κωνσταντίνος Μ. Καλλίης, Στ. Α. Ζάχος, Νικολ. Ζ. Σπάλας, Δημ. Ε. Ὀλύμπιος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
Τῶν εὐρώνων δρομῶν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐπέδωσαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐληφροθῆ ὁ ἐν Πειραιεὶ ἸΑΣΩΝ Κ. ΣΚΕΝΤΕΡΙΣ ὁ ὁποῖος ἐνεγράφετ' ἐν τῷ τρίτῳ μηνῶν ἀπὸ 1ης Ἰουλίου. Πλειοβάτων δρ.1 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγωνισμόν.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπερρεσία καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἐρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Ἐσσητερικῶν : Ἐτήσια . . . δρ. 8,— Ἐξάμηνος . . . 4,50 Τριμήνιος . . . 2,50</p> <p>Ἐξσητερικῶν : Ἐτήσια . . . φρ. 10,— Ἐξάμηνος . . . 5,50 Τριμήνιος . . . 3,—</p> <p>Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.</p> <p>Περίοδος Β'.—Τόμος 20ος</p>	<p>ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΙΑΡΥΘΗ Τῆ 1879</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p> <p>Ἐν Ἀθήναις, 6 Ἰουλίου 1913</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Α. 20 Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσσητερ. Α. 10. Ἐξσητερ. Α. 15 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἑκάστον λερ. 25</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὁδὸς Ἐδριπέδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον</p> <p>Ἔτος 35ον.—Ἀριθ. 32</p>
---	--	---

«Καὶ τώρα τί θέλετε;» (Σελ. 254 στ. α')

Η ΚΡΙΝΙΩ

ΑΣΠΡΟ ΜΕΡΜΗΓΚΙ, ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια)

Ὁ Τερμίτης τὴν ᾄριζε, ἐλαφρὰ πληγωμένη, καὶ ἡ Ἀννέτα τὴν ἐπρόσταζε νὰ πορηθῆ στὴς ἐρωτήσεις ποῦ θὰ τῆς ἔκαμνε. Κ' ἐκείνη, τρομαγμένη ἀκόμη ἀπὸ τὸ καλὸ ποῦ εἶχε πόθη, ὑποσχέθηκε χωρὶς δυσκολία νὰ τὰ πῆ ὅλα.

Ἔτσι οἱ φίλοι μας ἔραθαν ἀπὸ τὸ στόμα τῆς, ὅτι ἡ Βασιλίσσα ἦταν ἀκόμη φυλακισμένη μετὰ τὴν Νικηφόρα ἑἰς ἕνα μικρὸ κελλί, ποῦ ἡ Ἀμαζὼν τοὺς τὸ ἐδείξε ἀπὸ μακρὰ. Ἡ Λασία πάλι μετὰ τῆς ἄλλης ὑπουργίνης, εἶχαν ἐγκατασταθῆ ἀθθαδέστατα στὸ βασιλικὸν παλάτι, ποῦ τὸ ἐφύλαγαν ἀπέξω δέκα Ἀμαζόνες.

— Λαμπρά! εἶπε ὁ Τερμίτης. Καὶ τώρα ἐμπρός! Ἔσθ θὰ μάς ὀδηγήσῃς.

— Ἐυχρηστὸς θὰ σὺς ὀδηγήσῃ, ἀπεκρίθη ἡ Ἀμαζὼν ἀλλὰ δυστυχῶς μου σπάζετε ἕνα ποδάρι καὶ δὲν μπορῶ νὰ περπατήσω.

— Σηκώστέ τῆ! ἐπρόσταζε ὁ Τερμίτης.

Δυὸ Ἀμαζόνες τοῦ κ. Χονδρκεφάλου ἐσήκωσαν τὴν πληγωμένην, κ' ἐξέκρινον ὅλοι οἱ πᾶνε ὅπου θὰ τοὺς ὀδηγοῦσε.

Ὁ Τερμίτης μετὰ τὸ σπαρτάμα τοῦ ἐπροχώρησε ὅσον τὸ δυνατόν σιγώτερα, καὶ ἅμα ἔκρινε κατὰλληλη τὴν στιγμὴν, ἐφώρμησε. Ἡ συμπλοκὴ ἦταν φοβερὴ

ἀλλὰ σύντομη. Ἡ Ἀμαζόνες, παρακαλισμένες ἀπὸ τὸ ἐξσηρικό, δὲν ἐπρόφρασαν νὰ μνησθοῦν. Μία μόνον ἐδάγκασε τὸν Τερμίτην, ἀλλὰ ὁ γέρονς τὴν ἐσχότωσε ἀμέσως.

Ἡ ἄλλης μαζεύθησαν σὲ μίαν ἄκρη καὶ ἅμα εἶδαν ὅτι περικυκλώθηκαν ἀπὸ ὀλόκληρο στρατεύμα, κατέβασαν τὰ κεφάλια καὶ παραβῆθησαν.

Ἡ Κρινιῶ, ἡ Ἀννέτα καὶ ὁ κ. Χονδρκεφάλος, ἀκολουθοῦμενοι ἀπὸ εἰκοσι Ἀμαζόνες ἀποφασισμένες, μπῆκαν στὸ κελλί ὅπου ἡ Λασία, χωρὶς νὰ ὑποπεύεται τίποτε ἀπὸ τὰ συμβαίνοντα, ἐκάθητο μετὰ τῆς ὑπουργίνης τῆς.

— Τί εἶνε αὐτὸ; εἶπε μετὰ ἀλαζονείαν τι σημαίνει αὐτὴ ἡ φασαρία; Ποιοὶ εἶνε

τηγορούσατε γιὰ ἕνα πράγμα ποῦ ἦταν ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὴ θελήσει μου: γιὰ τὸ χρῶμά μου!

— Ἄ, ἔκαμε ἡ Λασία, εἶνε τὸ ἀσπρο μερμηγκάκι!

— Ἄς ἀφίσουμε κατὰ μέρος τὰ λόγια, ἐφώναξε ὁ Τερμίτης, ποῦ εἰσώρμησε ἐκείνη τὴν στιγμὴν ἀγριεμένος, καὶ ἄς ἔλθωμε στὰ πράγματα.

Ἡ θεά τοῦ προμερῶ Τερμίτην ἐπρόξηνσε μεγάλο φόβον στὴ Λασία. Δὲν ἐγνώριζε τὴν ὑπορῆνί του καὶ φαντάστηκε πῶς θὰ ἦταν βασιλητῆς ἡ ἀρχηγὸς σὲ καμμιὰ δυνατὴ μερμηγκοφωλιὰ ἀγνωστῆ.

Ἕνα ἐπιβλητικὸν νεῦμα τοῦ στρατηγοῦ, ἡ Λασία κ' ἡ ὑπουργίνης τῆς ἐπερικυκλώθηκαν ἀμέσως ἀπὸ τὸν Χονδρκεφαλο καὶ ἀπὸ ἰσχυρὸ ἀπόσπασμα Ἀμαζόνων.

Ἡ πληγωμένη Ἀμαζόνα, ποῦ τοὺς εἶχε κἀμητὸν ὀδηγὸν, κουβαλήθηκε ἔξω.

Ὁ Τερμίτης, ἡ Ἀννέτα καὶ ἡ Κρινιῶ ἐπερτοίχισαν τὴν ὑπουργίνα, ποῦ ἔκρηπε νὰ τῆς ὀδηγήσῃ, κ' ἐξέκρινον ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πομπῆς.

Πρῶτα-πρῶτα λοιπὸν ἡ δύο φίλες μας μπῆκαν στὸ κελλί

τῆς Βασιλίσσης. Ὁ Χονδρκεφάλος, ἀπὸ εὐλάβεια, στάθηκε σὸ κατώφλι τῆς πόρτας. Ἐπίσης καὶ ὁ Τερμίτης, πῶς τὸν παρακάλεσε ἡ Κρινιῶ, γιὰτὶ δὲν ἤθελε νὰ τρομάξῃ ἡ Βασιλίσσα, ἔμεινε ἀπέξω.

— Τί θέλετε πάλι; ῥώτησε ἡ Φορμικα μετὰ λαγχολικὴ ἐγκαρτέρησι. Ἄν

«Μὴ φοβάσθε καθόλου!» (Σελ. 254, στ. α')

(* Ἴδε εἰκόνα προηγ. φύλλου, σελ. 248.)